

18. novembris – Latvijas Republikas proklamēšanas diena

Lai gaišais stariņš klūst vēl spožāks

Kad beidzas rudens un sākas ziema, mūsu valsts svin savu dzimšanas dienu. No tā tālā un arī tuvā 1918. gada ir pagājuši 76 rudenī.

Grūts Latvijai ir bijis šis laiks. Maz, pavisam maz ir bijis laimīgu, bagātu un brīvu gadu. Saimnieciskais sabrukums, karš, sveši zābaki un sveši likumi, nievātas dziesmas un iznīcinātas svētvietas — laiks, kurā liela daļa no mums nodzīvoja savu spēka mūžu.

Ari šodien ir ļoti nemierīga. Likumu nesakārtotība un neizpilde, korupcija (par ko baidāties atklāti runāt), organizētā noziedzība, atvērtā robeža un tautas nabadzība — tie visi ir ļoti nopietni draudi Latvijas suverenitātei. Par to nevar nedomāt, jo latviešu tauta nedrīkst vēlreiz pazaudēt savu valstisko neatkarību.

Tāpēc pamazām soli pa solim, sākot no savas mājas, savas saimniecības, sava pagasta, sava rajona, mēģināsim sakārtoties un stiprināt mūsu Dzimteni Latvijā.

Šodien, Valsts svētku priekšvakarā, gribu novēlēt visiem labu veselību, godaprātu, strādātīgu, un — lai tas gaišais stariņš, kas paspīdēja atmodas sākumā, neizdziest, bet klūst arvien spožāks katrā no mums!

I.Meluškāns,
rajona padomes priekšsēdētājs

VILIS PLŪDONIS LATVJU HIMNA

*Mēs gribam būt kungi mūsu
dzimtajā zemē,
Mēs gribam paši sev likumus
lemt:
Tā zeme ir mūsu, tās pilsētas
mūsu —
Mēs negribam lūgt to, kas
mūsu, bet ņemt.
Tā zeme ir mūsu, tās pilsētas
mūsu.
Un mūsu šī Baltijas jūra
mūsdien:
Mūsu tēvi te cieta, mūsu
asins te lietas,
Viss, viss pie šīs zemes simts
saitēm mūs sien.
Mūsu tēvi te cieta, mūsu
asins te lietas,
Tā zeme ir mūsu, ir mūsu —
jā gan!
Caur simtgadu vadiem, zem
varmāku spaidiem
Šobaltdien vēl dzirdi mūsu
mēle te skan.
Tā zeme ir mūsu. Tā Dieva
un Laimas
Latvju tautai sensenais līdz
dotais pūrs.
Tā zeme ir mūsu, to nedos
vairs svešiem
Ne zemgal's, ne latgal's,
ne sēlis, ne kūrs!*

Valsts svētku dienā

— Kad bijām visas reizes uzsaukti baznīcā kā saderinātie pēc tā laika tikumiem un likumiem, mācītājs teica: kāzas vajadzētu rīkot 18. novembrī — valsts svētkos. Sava loma te laikam bija arī tam, ka mans izredzētais dziedāja baznīcas kori, — tā stāstījumu par sešus gadus desmitus senu mīlestību sāk Rozālija Želve.

Viņai bijuši 24 gadi, kad viens no izskatīgākajiem pagasta puisiem, kurš ne vien dziedāja baznīcas kori, bet arī spēlēja akordeonu, Aizkalnes dzirnavu strādnieks Jānis Želvis lūdza roku un piedāvāja savu sirdi.

Kāzu diena bijusi spoži saulaina, arī silta par spīti vēļajam rudenim, pagasta centrs saposts kā jau svētkos. Baznīca pilna ar cilvēkiem, sanākuši arī vietējie aizsargi. Pēc laulību ceremonijas koristi savam biedram veltījuši vairākas dziesmas, tad visi tikuši aicināti uz baznīcai netālo ēku, bijušo krogu, kur klāts mielasta galds. Bet istās kāzu svinības rīēja tēva mājās Blokos, pāris kilometrus tālāk uz Korsikovas pusi.

Stāstījuma par šo dienu, Želvas kundze sameklē laika gaitā nodzeltējušas fotogrāfijas, ko izgatavojis nezināms meistars. No tur redzamajiem kāzu viesiem starp dzīvajiem vairs tikai nedaudzi. Viņi represēti un izsūtīti uz Sibīriju, no kurienes atgriezās daži, citi izklīduši kur kurais un svešumā beigusi dzīves gaitas, vēl citi atdusas dzimtenes kapu kalniņā. Jāņa un Rozālijas ģimene palika uz vietas, dzimtajā malā izbaudīja gan dzīves sagādātos rūgtos brīžus un vilšanās, gan arī laimes dienas, kad paši cēla māju, kad piedzima meita Albīne, dēli Antons un Teodors, kā viņi mācījās skolā, auga, izgāja plašajā pasaulē. Atbildību par tēvu māju turpmāko likteni tagad uzņemas Antons, nodibinādams zemiņu saimniecību, māsa strādājusi tirdzniecībā, brālis — pedagogs.

— Tie valsts svētki pirms sešdesmit gadiem bija pēc tā sauktā Ulmaņa apvērsuma, — atmiņu stāstījumu turpina R.Želve, — taču nekādu nomāktību, ko varētu sagai-

dit, nejuta. Tieši otrādi — visi bija pacilātā noskaņojumā.

Savus ģimenes tapšanas, bet reizē arī valsts svētkus, kuri ar krievu, vācu un atkal krievu okupācijas gadiem bija aizliegti, Želvi svinējuši vienmēr, klusībā, ģimenē. Un allaž atcerējušies to pirmo gaišo dienu gan dabā, gan cilvēku prātos un sirdīs. Viņu dzimtai piederēja 16 hektāri zemes, kad tos pievienoja kolhozam, pašiem bija jāstrādā Bloku fermā, kopjot lopus. Tā no Želvu mājas pagalma redzama piekalnīte, bet nu jau nekam nevajadzīga — atstāta un aizmiršta. Pašu būvēto māju vecās vietā (Rozālija: «Jānis tobrīd juntu klāja, kad uzzinājām — iebrukusi vācieši, sācies karš.») pielabojuši, ielikuši lielus logus kā pilsētā. Birztaļiņa viņus ceļam, kurā kāzu svinību laikā bija pātagas kāta resni bērziņi, tagad jau pilnbriedā, ja tā var teikt par kokiem, vecais Aizkalnes ceļš «uzmetis kūkumu» — paaugstināts un virsū uzklāts asfalts.

Kāzu sešdesmitā jubileja — dimanta kāzas — ir visai reta parādība mūsu trauksmainajā laikmetā. Vajadzēja daudz gan fizisko, gan garīgo spēku, lai līdz tai nodzīvotu plecu pie pleca. Viņus stiprināja gan tas, ka abi nākuši no vienas katoļu draudzes un spēcīgām zemiņu ģimenēm, gan labās kaimiņu attiecības, ko paši veidoja un stiprināja, gan viņu ģimenes atvases. Latviešiem ir ticējums, ka mīlestība starp diviem cilvēkiem ir stipra caur viņu mantiniekiem.

...Aizgājuši gadi, atkal svinam savas valsts neatkarības proklamēšanas dienu. Želvu kāzu brīdī ar valsts karogiem atzīmēja 16. neatkarības gadadienu, kad it visur skanēja Jāņa miļākais izteiciens, rinda no populāras dziesmas «Mēs gribam būt kungi mūsu dzimtajā zemē...». Latvijas valstij tagad 76 gadi — no pirmās neatkarības pasludināšanas dienas un četri, tikai četri, — no otrās.

«Mēs atkal esam kungi mūsu dzimtajā zemē», saka Jānis savu dimanta kāzu dienā.

A.Rancāns
J.Silicka foto

17. novembrī, atzīmējot Latvijas Republikas proklamēšanas dienu, plkst. 11.30 būs ziedu nolikšana pie pieminekļa represētajiem. Svētku turpinājums Preiļu kultūras namā (vēlams ar groziņiem).
Politiski represēto klubs

RAJONA PADOMĒ

♦ 11. novembrī rajona padomes deputāti pilnā sastāvā pulcējās uz 27. oktobrī nepabeigtās sēdes turpinājumu.

Izskatīja jautājumu par rajona pašvaldības uzņēmumu statūtiem. Ar balsu vairākumu apstiprināja Preiļu rajona pašvaldības bezpeļņas uzņēmuma «Līvānu slimnīca» un «Līvānu poliklīnika» statūtus.

Pēc rajona skolu valdes speciālistes A.Ārējas ziņojuma padome nolēma divos gadījumos pārdresēt bērnu pabalstu saņemšanu klases audzinātājam. Divos gadījumos nolēma nodibināt aizbildnību par rīcībnespējīgiem pilsoņiem, par ko ziņoja sociālās aprūpes nodaļas vadītāja J.Fadejeva.

Ar arhitektu dienesta nolikumu padome iepazīstināja rajona galvenais arhitekts V.Nikolajevs. Likums «Par celtniecību» vēl ir projekta stadijā, tāpēc piedāvāto nolikumu rajona padome apstiprināja bez lieliem labojumiem.

Padome noklausījās V.Luriņa un A.Poplavska, kuri bija atsaukušies uz izsludināto konkursu par padomes izpildītāja vietu, sagatavotās programmas. Aizklāti balsojot, deputāti izteica vēlēšanos izpildītāja amatā redzēt V.Luriņu.

Deputāti izskatīja Stabulnieku, Aizkalnes un Vārkavas pagastu padomju iesniegumus un piekrita aizdevumu atdošanas termiņu pagarinājumam. Bija saņemti iesniegumi no Preiļu valsts līnū sēklkopības stacijas un paju sabiedrības «Preiļu SCO», padome tos atbalstīja. Deputāti atļāva Upmalas un Vārkavas pagastiem pārņemt savā bilancē vieglās automašīnas, kuras līdz šim piederēja rajona padomei.

Padomes deputāti noklausījās priekšsēdētāja vietnieka J.Anspoka iesniegumu. Pēc debatēm ar balsu vairākumu nolēma nākamajā padomes sēdē izskatīt un izvērtēt plānu un ekonomiskās nodaļas un veselības aprūpes nodaļas darbu,

lielāku uzmanību pievērst padomes nolikuma 76. un 77. pantu izpildei, kā arī ierosināt pastāvīgo komisiju priekšsēdētājiem izstrādāt perspektīvos plānus ceturkšņiem un iesniegt to padomes apstiprināšanai.

Padome apstiprināja nepabeigtās dzīvojamās mājas Preiļos, Cēsu ielā 11, privatizācijas nolikumu un uzdeva privatizācijas komisijai veikt tālāko darbību, kas saistīta ar privatizāciju.

Sagatavoti un apstiprināti konkursu noteikumi jaunatnes lietu padomnieka un vakantajai Preiļu slimnīcas direktora vietai.

Padome nolēma izsludināt konkursu par Preiļu slimnīcas pagraba iznomāšanu un apstiprināja iznomāšanas noteikumus.

Deputāti apstiprināja nolikumu par Preiļu rajona privatizācijas komisijas darbības finansēšanas kārtību un apstiprināja noteikumus rajona padomes ipašuma nomas tiesību izsolei.

Par denacionalizācijas komisijas priekšsēdētāja amata izpildītāju padome ievēlēja A.Pastori. Padome nolēma lūgt Latvijas Republikas MK nodot Preiļu grāmatu namu «Latgale» rajona pašvaldības īpašumā.

Padomes sēdē runāja par 18. novembra svētku atzīmēšanu rajonā, izskatīja Zemessardzes 35. bataljona iesniegumu, Latvijas valdības autobāzes vēstuli un Zviedrijas karalistes Askersundas komūnas ielūgumu.

Padomes sēde noslēdzās ar totalitārisma seku dokumentēšanas centra paziņojumu, ka viņu rīcībā nav ziņu par to, ka rajona padomē ievēlētie deputāti būtu sadarbojušies ar VDK.

L.Kirillova

Preiļu rajona padome IZSLUDINA KONKURSU

1. Preiļu slimnīcas direktora amatam,
2. Preiļu rajona padomes jaunatnes lietu padomnieka amatam.

Pretendentiem pieteikties līdz šī gada 6. decembrim.
Tuvākas ziņas rajona padomē pie sekretāres.
Tālr. 22237.

Preiļu 1. vidusskola no 21. līdz 25. novembrim rīko INFORMĀCIJAS NEDĒĻU.

Vecāki tiek aicināti apmeklēt jebkuru stundu. 25. novembrī plkst. 17.00 notiks vecāku kopējā sapulce. Dienas kārtībā: sekmju vērtēšanas kritēriji; skolēnu noteikumi un tiesības; tikšanās ar skolotājiem. Uzziņas par tālruni 22558.

LĪVĀNU PILSĒTAS DOME

1994. gada 23. novembrī plkst. 14 pārdos izsolē ires tiesības uz dzīvokļiem, kuri atrodas daudzdzīvokļu mājās Līvānos:

- Rīgas ielā 10a-5 (1 istabas dzīvoklis, 2. stāvs, kop. pl. 33,13 kv.m, sākotnējā vērtība Ls 552),
- Avotu ielā 1b-27 (2 istabu dzīvoklis, 4. stāvs, kop. pl. 48,61 kv.m, sākotnējā vērtība Ls 502),
- Zaļajā ielā 10-7 (2 istabu dzīvoklis, 3. stāvs, kop. pl. 38,15 kv.m, sākotnējā vērtība Ls 416),
- Avotu ielā 1a-4 (2 istabu dzīvoklis, 2. stāvs, kop. pl. 48,86 kv.m, sākotnējā vērtība Ls 524).

Izsole notiks Līvānos, Rīgas ielā 136, 2. stāva zālē. Personām, kuras vēlas piedalīties izsolē, ir jānomaksā nodrošinājuma summa 10% apmērā no izsoles sākuma vērtības.
Uzziņas var saņemt un pieteikumus iesniegt Līvānos, Rīgas ielā 136, 11. kabinetā darbdienās, tālr. 43813.

Tā ir mūsu vēsture

■ Latvijas armijas Dobeles 11. kājnieku pulka artilērijas divizionā karavīri Daugavpilī cietoksnī (1929.g.).

Nupat aizvadīto Lāčplēša dienu atzīmējot un Latvijas neatkarības gadadienu sagaidot, rajona kultūras namā atklāta izstāde «No zobena saule lēca», ko sagatavojis Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzejs. «Jauns laiks ir, un mēs gribam runāt. Vai mūs dzirdēs starp partiju kliezniekiem, no kuriem skan visas malas. Vai šīnīs dienās vairs kāds grib klausīties uz klusām un vienkāršām domām? Mēs negribam ne mācīt, ne tiesāt. Mēs gribam kalpot domām, kas var vienot tautu.» Nemeklēsim zemtekstu šiem K.Skalbes vārdiem, ko izstādes rīkotāji ņēmuši par vadmotīvu. Jo 1994. gads vairs nav 1989. gads. Vieni ir pārstājuši baidīties. Citi joprojām nevēlas nosaukt savus uzvārdus. Vien klusuciešot nesuši uz muzeju fotokartītes ar ļaužu grupiņām un teikuši, ka to vidū ir arī viņu tuvinieki.

Ekspedīcijās savākti, no muzeja fondiem izcelti materiāli pirmoreiz apkopotā tematiskā izstādē par Latvijas armiju, pie tam iztiekot bez vispārzināmām un vēstures grāmatās aprakstītām lietām, bet atrodot tādas, kas saistītas ar pašu novadu un rajonu. Pēdējā gada laikā muzejs pastiprināti bija pievērsies šīs tēmas izpētei. Izstādē skatāmas fotogrāfijas, kur latgaļu kareivji redzami Latvijas armijas ikdienā — mācībās, atpūtā, brīvo laikā, redzams, kā laikā no 1918. līdz 1940. gadam pamazām mainījās armijas bruņojums, apģērbs, materiālais nodrošinājums. Redzam konkrētus cilvēkus, piemēram, A.Pastaru no Riebiņu pagasta, jauneklīgi staltu, skaistu, artilērijas divizionā karavīru pulciņu, kurā sastājuši puši no Riebiņiem, Kalupes, Kapīņiem, Daugavpilī, un daudzas citas vairāk nekā pusgadsimtu vecas fotogrāfijas. No kara muzeja fondiem ņēmti materiāli par Latvijas brīvības cīņām Latgalē 1918.-1920. gadā. 4. Valmieras pulka 3. rota pie Gavaru sādžas 1920. gada 2. augustā. Latvijas armijas kritušo karavīru izvadīšana Latgalē...

Preiļos pirmoreiz izstādē skatāmi arī materiāli par Jāzepu Baško, cilvēku, ar kura vārdu saistās Latvijas aviācijas sākums. Atsevišķi materiāli par Ignatu Beču — Lāčplēša ordeņa kavalieri.

Ipašu vietu Latvijas armijas operatīvajos un mobilizācijas plānos ieņēma Latvijas Aizsargu organizācija, kura radās jau brīvības cīņu laikā un atradās sabiedrības lietu ministra pakļautībā. Silajāņu pagasta aizsargu organizāciju trīsdesmitajos gados vadīja Jāzeps Reņķis, miris ASV. Viņa dēls dāvājis tēva fotogrāfiju. Bet Preiļu aizsardžu pulciņa sanitāro kursu, kas notika 1935. gada oktobrī Preiļos, jaunās un skaistās dalībnieces, iespējams, šodien ar mums tiek mūsu pašu pilsētas ielās kā sirmgalves.

Izstādē aplūkojamas ne tikai fotogrāfijas, bet arī Latvijas armijas kareivju personīgās lietas. Arī iero-

■ Latvijas armijas karavīrs Jāzeps Rubenis Daugavpilī (1930-ie g., Saunas pag.).

■ Latvijas armijas karavīrs Antons Pastars Liepājā (1928.-29. g., Riebiņu pag.).

ci. Viens no zobeniem uztiets Daugavas gultnē pie Jersikas. Bet kareivju ķiveres gan nesuši dažādu armiju, arī sarkanās, pārstāvji. Tikai Latvijas armijas ķiverēm ir bijušas ventilēšanas atveres.

Rīt izstādes «No zobena saule lēca» apmeklētāji varēs tikties ar organizētāju uzaicinātajiem bijušajiem Latvijas armijas karavīriem. Izstādi apmeklē skolēni, cilvēki, kas vēlas satikties ar savu jaunību, ar saviem cīņu biedriem, ar saviem tuviniekiem. Atmiņās.

Izstādes sarīkošanā savu ieguldījumu sniegusi arī valsts dienesta pārvaldes rajona nodaļa, pilsētas dome, rajona kultūras nams.

L.Rancāne
J.Silicka fotoreprodukcijas

Groteskas cilpas vecās kalendārlapās LATVISKĀ DZĪVES STILA PARALĒLES

♦ Ļoti bieži var dzirdēt spriedumu, ka kultūras un ne tikai kultūras procesi Latvijā šodien atgādina tos, kas norisa šā gadsimta divdesmitajos gados, un tamdēļ arī seko jautājums — vai būs arī trīsdesmitie?

1938. gada 17. novembrī laikrasta «Brīvā Zeme» tika publicēts tāds kā valsts panākumu kalendārs. To lasot, tā vien gribējās runāt līdzībās — viss bija jau toreiz un ir arī tagad. Nu palāsim šo kalendāri.

«Mūsu uzvara un panākumu ceļš.

1918. Mūsu brīvības sapnis šajā gadā piepildījās. No mūsu sāpēm, ciešanām un ilgām piedzima Latvijas valsts. Tika pacelts 18. novembrī sarkanbaltsarkanais karogs, lai nekad vairs nenoliektos. Šo dienu mūžīgi pieminēs nākošās paaudzes. Viņas pieminēs arī tos, kas šo brīdi deva. Mēs cīnījāmies par taisnību, uzvarējām un nodibinājām savu saules valsti. Septiņi gadsimti nolieca savas galvas šī viena brīža priekšā. Kronvalda un Ausekļa veļi un tie, kas krituši Tireļpurvā, neredzami pulcējās ap Latvijas karogu. Dievs un Laima mums deva Kārli Ulmani, un mēs to cēlam par jaunās valsts pirmo Ministru prezidentu. Ar šo dienu un šī vīra vadībā sākās mūsu tautas uzvaru un panākumu gaitas. Mēs pierādījām pasaulei, ka arī mazā valstī un izpostītā zemē dzīvo liela tauta un liels tautas vadonis.

1919. Mēs novilkām savas svētku drānas un tūdaļ stājāmies pie Latvijas jauncelšanas darba. Visapkārt rēgojās tikai drupas, un simtiem roku stiepās pretī, lūgdamas maizi. Bet arī simtiem durkļu, ko turēja svešas rokas, vērsās uz mūsu pusi.

1920. Ne brīdi neatpūzdamās, mūsu varonīgā armija ņēma karogaītu pret austrumiem. Pēdu pa pēdai, soli pa solim tā atguva latviešu zemi. Mūsu karavīri apstājās tikai sliekšņu priekšā, aiz kuriem dzirdēja ļaudis svešā mēlē runājam. Mēs noslēdzām mieru. Latvijā aplūsa karadarbi, un iesākās miera laiku dzīve. Mēs nospraudām ar kaimiņiem galīgās robežas, izvēlējām Satversmes sapulci, kas dotu likumus latviešu valstij un izdotu likumu par zemes izdalīšanu arāju starpā.

1921. Mums bija sava valsts, sava zeme un brīva tauta, bet trūka vēl tiesiskas atziņas no citām valstīm. Bija ilgi vēl jācinās par Latvijas vietu starptautiski tiesisko valstu saimē.

1922. Reizē ar Latvijas iekšējo izbūvi iesākās starptautisko attiecību izveidošanas darbs. Izcīnīšanas un izkarošanas vietā bija jāsapņā Latvijas attaisnošana un nodrošināšana. Lielus panākumus gūst šis gads ārpolitikas jautājumu kārtot. Satversmes sapulce pieņem Latvijas Republikas Satversmi un likumu par Saeimas vēlēšanām. Šajā Satversmē gan bija trūkumi, ko nācās novērst vēlāk 15. maijā.

1923. Tiek nosprausta galīgā robeža pret Krieviju, un līdz ar to galīgi nokārtots Latvijas teritoriālais stāvoklis. Piecos gados katra diena bijusi cīņas pilna un katrs gads bijis kādas uzvaras nesējs. Nu sākas rosīga politiska, kulturāla un saimnieciska dzīve. Bet gluži negaidot nāk jauns naidnieks — nevienprātība.

1924. Mūsu valsts Satversmes trūkumi parādās aizvien jo redzamāki. Šķietas pagājis varoņu laiks, un valstī iestāties patīgu veikalnieku laiks. Lāčplēša vietā darbojas Mantrausis. Mums valsts varā nākas dalīties ar Latvijā dzīvojošiem svešautiešiem, un te visvairāk cieš latvietība un latviskums.

1925. Šīnī gadā mēs piedzīvojām, ka bijušie muižnieki iesniedz Tautu savienībai sūdzību mūsu agrārreformas lietā. Bet to mēs atspēkojam. Nelaime skar mūsu zemi — 22. augustā traģiskā nāvē mirst mūsu ārlietu ministrs un valsts juridiskās atziņas izgādātājs Zīgfriids Meierovics. Šai gadā notiek otrās Saeimas vēlēšanas, kurās kļūst redzams, ka tauta ir vilusies, jo laukos no vēlēšanām bija atrāvusies ceturta daļa balsstiesisko vēlētajū. Tautā pamazām sabruk palāvība un līdzšinējo likumdošanas iestāžu taisnīgumu.

1926. Debesis soda Latviju un latviešus par savu ideālu aizmiršanu un saderības tikuma neievērošanu. No pārmērīga mitruma cieš veseli apgabali. Taču, pārspējot nevienprātību un postu, izdodas sarīkot VI Vispārīgos dziesmu svētkus Rīgā. Bet lielā sajūsmā, kas uz brīdi pārņēma tautu, nespēja labot to, ko postīja politikas trūkumi. Kāds pazīstams publicists varēja rakstīt, ka «aizvaldīts nu ir tik tālu, ka priekšā nav nekāda ceļa vairs».

1927. Politiskās dzīves krīze turpinās. Neizbeidzas arī neraža. Zemnieka pleci visvairāk jūt politiskās un saimnieciskās dzīves smagumu, bet viņi varonīgi visas grūtības panes.

1928. Pagājis desmit gadu kopš valsts dibināšanas. Šai laikā bijuši 13 kabineti, 8 ministru prezidenti un 87 ministri. Neražas posts ir lielāks nekā trijos iepriekšējos gados — puse no 200 000 lauksaimniecībām cietušas vairāk par 25%. Salīdzinot ar iepriekšējo gadu, lauksaimniecības zaudē 127,6 milj. latu. Saeimai izdodas noorganizēt tā saucamos sabiedriskos darbus laucinieku pabalstīšanai — labo ceļus, cērt mežu u.tml. Valdība dod aizdevumu sēklas iegādei, lopbarībai.

1929. Dabas postījumu izliedzināšanas darbs turpinās. (..) Mūsu zeme nosusē un top atkal auglīga, bet neauglīgs paliek valsts likumdošanas darbs. Zemnieku tiesības un godu, kas tagad šķietas pati par sevi saprotama lieta, tai laikā dedzīgi nākas aizstāvēt.

1930. (..) Sāk atplaukt dzīve un pieņemties turībā. Latviešu darbs pārspēj visas grūtības. Nenogurdināmais tautas vadonis tad rakstīja neaizmirstamus vārdus: «Jā, skaista ir mūsu zeme, bet viņa prasa no mums darbu un cīņu, lai mēs tajā skaisti dzīvot varētu. Un visa dzīve ir viena nepārtraukta cīņa, bez cīņas nav dzīvības, nav dzīvošanas. Bet arī cīņu vest vajag mācēt. Nevis katrs par sevi, bet visi kopā.»

1931. Tikko izdevās pārvarēt dabas katastrofu sistās brūces, sākas pasaules saimnieciskā krīze. Krīzes postu izmanto 4. Saeimas vēlēšanu aģitācijai. Aizvien spilgtākas kļūst pretrunas starp 1918. gada mērķiem un tagadējo stāvokli. Ilgas pēc stingras nacionālas valdības kļūst aizvien spēcīgākas. «Mūsu demokrātijas izsmiekls ir tas, ka vairākuma gribu loka mazākums,» raksta tā laika avīzes.

1932. Saimnieciskā un politiskā krīze iet dziļumā. Uz bezdarbnieku posta dažas partijas ceļ savu

labklājību. Rīgas saimniecībā valda partiju gars un neatbildība. Tautā briesmīgā vajadzība pēc Satversmes reformām. Mēs cināmies pret saimniecisku un politisku sabrukumu visiem spēkiem. Saimniecisko sabrukumu izdodas apturēt, bet politiskā sairšana strauji turpinās.

1933. Pienācis piecpadsmitais valsts pastāvēšanas gads. Mēs esam daudz cīnījušies, daudz uzvarējuši un daudz panākumu guvuši. «Arī kultūrā un mākslā esam uz priekšu gājuši un sasniegumus guvuši, tikai šeit nav vajadzīgā dziļuma meklēts. Un nevaram tagad tikt valā no domām, ka tas, kas tēlojas mums 1918.-1919. gadā, nav sasniegts,» kādā runā sacīja Kārlis Ulmanis.

1934. Tam, pēc kā tauta ilgojas, tam viņai uzticīgais Kārlis Ulmanis liek notikt 15. maija naktī. Šai naktī latviešu tauta atkal atgūst pati sevi. Aizsargi godam pilda savu nacionālo un valstisko pienākumu. Sajūsma vilnis veļas pār visu valsti. Tauta uzgavilē Vadonim, kas to atbrīvojis no Satversmes kļūdu dēļ radušās politikas. Sākas jauns ražens posms latviešu tautas un valsts dzīvē. Vienotā tauta, sava Vadoņa vadīta, iet strauji uz priekšu pa uzvaras ceļu. «Atausis jauns gars, modies atkal tas agrs, kas savā laikā palīdzēja likt mūsu valsts pamatus un kas palīdzēs tagad celt mūsu valsts ēku tā, kā tas atbilst šī jaunā un tomēr vecā gara gribai. Latvju tautas gars ir atmodies,» līdz ar Vadoni atzinām mēs visi.

1935. Pārveidojas pilsētu un lauku pašvaldības. 15. maija idejas nu piepildās saimnieciskos, sabiedriskos, kultūras un politikas laukos. Vadonis dibina pirmās kermas. Izglītības likums, kas dīsmīt gadu bija nogulējies, nu beidzot tika izsludināts. Rosība, kas radusies visās dzīves nozarēs, rāda, kādus brīnuma darbus latviešu tauta spēj padarīt sava Vadoņa aicināta. Viens pats Draudzīgais aicinājums jau bija piemērs vēl nepiedzīvotai atsaucībai. Lielie strādnieku svētki Rīgā liecināja par visu aprindu ciešu sadarbību. Strādnieku karogu svētkos Prezidents pauda visu atzīto ieguvumu: «Mūsu strādnieks tagad ir piedzīvojis, ka arī viņu sāk cienīt. (..)»

1936. Aizkavētais kultūras darbs tiek strauji virzīts uz priekšu. Ministru kabinetam pieņem likumu par Latvijas vēstures institūtu. Tiek likvidētas pārdzīvoto laiku atliekas — ģildes. Ministru prezidents K.Ulmanis uzņemas Valsts prezidenta amata izpildīšanu, tautas gaļu saņemts. Prezidents nāk klajā ar ierosinājumu izbūvēt Uzvaras laukumu, aicinot palīgā tautu, kas aicinājumam jūsmīgi seko. Paraksta Ķeguma izbūves līgumu, sāk pacelties šī celtniecības laikmeta lielākā būve. 15. maija idejas pilnīgi pārveidojušas mūsu dzīvi it visās nozarēs. Turpinās saimnieciskās un kulturālās neatkarības izveidošanas darbs.

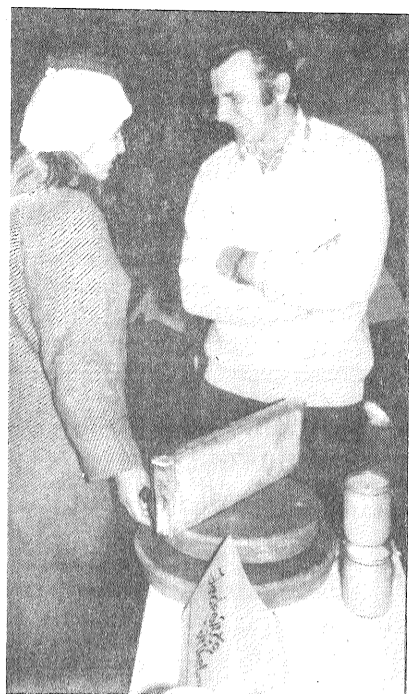
1937. Valsts prezidenta ierosināta, valdība rada Tēvzemes balvas fondu. (..)»

1938. Mēs ejam pa uzvaras ceļu.

TĀ, LŪK!

Guntars Zaķis («Diena»)

Mārtiņdiena Preiļu rajona kultūras namā

«Novadnieks» jau informēja, ka 10. novembrī, atzīmējot Mārtiņdienu, Preiļu rajona kultūras nams bija sarīkojis zemnieku saimniecību un citu lauksaimniecības uzņēmumu produkcijas izstādi pārdošanu. Apmeklētāji varēja aplūkot gan akciju sabiedrības «Preiļu siers», paju sabiedrību «Turība» un «Ausma», gan mūsu zemnieku ražojumus, zemniekiem bija iespēja slēgt līgumus ar privāto uzņēmēju par savas produkcijas piegādi un pārdošanu. Pasākuma lietišķo pusi labi papildināja sagatavotā kultūras programma. Darbojās arī loterija.

ATTĒLOS:

- Vilhelms Jackevičs no Aglonas izstādes apmeklētājiem piedāvāja savas bišu dravas produkciju;
- darinājumus koka – īstus lietišķās mākslas darbus – uz izstādi bija atvedis aizkalnietis Stanislavs Geida;
- daudzi preiļieši (un ne tikai viņi) iecienījuši agrofirmas «Turība» ražojumus. Arī izstādē varēja aplūkot un nopirkt ne vienu vien gardumu, kas ražots agrofirmas ceļos.

Jāņa Silicka teksts un foto

ANNO 1870

Laima

A/s «Laima» lūdz pasūtīt Ziemassvētku dāvanu komplektus

līdz š.g. 1. decembrim Rīgā, Miera ielā 22, realizācijas daļā

(tālr. 375134, darba dienās no pl. 8.00 - 16.30)

vai tuvākajā firmas veikalā «Laima»

JĒKABPILĒ, Brīvības ielā 154, tālr. 252-35827.

Darba laiks:

9.00 - 14.00 un 15.00 - 18.00,

sestdien 8.00 - 15.00, svētdien brīvs.

Laipni lūdzam!

Piedāvājam šokolādes un kakao izstrādājumu iegādi vairumā ar cenas atlaidi.

NELSS Ltd

PĒRK

- **svaigi zāģētus skujkoku baļķus,**

garums 3,7–6,1 m, diametrs 18–44 cm **36-43 \$,**

par garumiem 3,7– 4,3–4,9 m,

diametrs no 18 cm **39-43 \$,**

Piegāde Madonā, tel. 21323, Rēzeknē, tel. 25253,

Aizkrauklē, tel. 23027, Dubnā, tel. 8-254-70506, 70569.

Iespējams pircēja transports līdz cirsmai.

Tūlītēja apmaksa.

- **skujkoku zāģmateriālus** **100-165 \$,**

- **taras dēļišus** **90-105 \$,**

Piegāde Madonā, Rēzeknē, Rīgā. Apmaksa tūlītēja.

Iespējams pircēja transports.

Informācija reģionālajā pārstāvniecībā Madonā, Saleta laukumā 2, no plkst. 8.00 līdz 17.00.

Tel. 21132, 21019, fax 21132.

A/s «Latvijas finieris» kokmateriālu iepirkšanas punkts Iekabpilī

Paaugstinātas finierkluču iepirkšanas cenas:

- X bērza finierkluči — 1. šķira Ls 16,5 par kub.m, 2. šķira Ls 11,5 par kub.m,
- X melnalkšņa finierkluči — Ls 7,5 par kub.m.

Juridiskām personām piemaksā apgrozījuma nodokli.

Zāģmateriālu iepirkšanas cenas:

- X lapu koku un skujkoku taras sagataves 93-122 ASV dolāri par kub.m,
- X skujkoku zāģmateriāli 123-152 ASV dolāri par kub.m.

Iepērkam bērza, egles, priedes papīrmalku par 29 ASV dolāriem kub.m.

Samaksa tūlītēja.
Darba laiks no 8 līdz 17.
Tālruni uzziņām
8-252-92239, 8-293-49728,
fakss 32791.

Par humāno palīdzību

◆ Kādu dienu gadījās iet garām rajona padomes garāžām. Caur atvērtajām durvīm vienā no telpām redzēju lielus kaudzē sakrautus polietilēna maisus. Ap tiem darbojās rajona padomes sociālās aprūpes nodaļas ļaudis. Izrādījās, ka saņemta kārtējā humānās palīdzības krava.

Tajā «bagātībā», kas glabājās divdesmit maisos ar drēbēm un astoņos maisos ar apaviem, ielūkojos arī es. Jā, vēl bija arī maisi ar dažādām sadzīves mantām — pārsvārā nolietotas un apdriskātas sieviešu somiņas un citi nieki, par kuriem mūsu krāmu tirdziņos nedotu ne pliku grasi. Taču lielum lielais vairums bija drēbes un apavi, par kuriem sociālās aprūpes darbinieki teica, ka tās vēl esot ļoti labas un ilgi lietojamas.

Patiešām, sieviešu mēteļi, blūzes, svārki, džemperi, bērnu apģērbs vēl gluži lietojams. Daudzi jo daudzi mūsu mazturīgie iedzīvotāji spiesti iztikt ar sliktākām drēbēm. No atsūtītajiem apaviem atlasīta kaste ar pilnīgi jauniem vīriešu ziemas puzābaciņiem. Taču katrā pāri nezin kāpēc vienam zābakam sabojāts rāvējslēdzējs...

Sociālās aprūpes nodaļas darbinieki ir pateicīgi par šo vedumu, kas, izrādās, ir privātsūtījums no Zviedrijas un nonācis Latvijā caur sociālo iestāžu servisa centru. Nu varēšot palīdzēt tiem, kam visgrūtāk. Palīdzības lielāko daļu nolemts sadalīt pa rajona laukiem. Šoreiz to saņems septiņi pagasti un abas pilsētas. Visiem tik un tā nepietiek, tāpēc citreiz sūtījumu saņems pārējie. Par saņemtās palīdzības sadali lems pagastu sociālo lietu komisijas.

Atlikusi humānās palīdzības daļa paliek sociālās aprūpes nodaļā. Tas visādiem neparedzētiem gadījumiem. Piemēram, septembra beigās kādam Aizkalnes pagasta iedzīvotājam nodega māja. Ģimene palika bez iedzīves, bez drēbēm, apaviem. Klāt rudens, tuvojas ziema. Labi, ka nodaļā bija rezerve, no kuras varēja atlasīt

nepieciešamākos apģērba gabalus, apavus. Reizumis tāda palīdzība vajadzīga arī tiem rajona iedzīvotājiem, kuri pēc soda izciešanas atgriežas no ieslodzījuma vietām. Daudziem nav ne santīma pie dvēseles pat iztikai, nemaz nerunājot par to, ka atrastos nauda kādam siltākam apģērbam un apaviem. Jāpalīdz arī kādai vientuļai mātei ar bērnu vai trūcīgai daudz bērnu ģimenei.

Sociālās aprūpes nodaļā man pastāstīja, ka visa humānā palīdzība, kas līdz šim esot nonākusi viņu rokās, atšķiroties vienīgi ar nolietotības pakāpi. Reizumis gadoties pat tādas mantas, kuras steidzīgi jāmet prom, jo kauns cilvēkiem rādīt. Tāpēc neviņus prātā ienāk doma par to, vai tiešām mūsu mazturīgie cilvēki nav pelnījuši neko labāku par novalkātām ārzemnieku lupatām, zābakiem ar sabojātiem rāvējslēdzējiem vai citām mantām, par kuru lietderību un derīgumu paši ārzemnieki stipri šaubās.

Var jau kritizēt Joahima Zigerista politisko nostāju un viņa darba stilu, bet banāni, ko viņš dalīja vēlēšanu dienā, nebija sapuvuši. «Rūpju biroja» pa visiem republikas novadiem izvadātās zāles slimajiem bērniem un pensionāriem nebija ar noilgušu lietošanas termiņu. Drēbes, ko saņem mazturīgie — jaunas. Tāpēc, skatoties, kā sociālās aprūpes nodaļas darbinieki šķiroja kārtējo sūtījumu, pārliecinājos — ne viss ir labs, kas nāk par velti.

Kur palicis mūsu cilvēku lepnums? Satriecoši, ar kādu azartu un labpatiku daudzi rakņājus lupatu kaudzēs uz turgus, kuras lielākoties nākušas no tiem pašiem ārzemnieku humānajiem sūtījumiem. Apnēsāti kažoki, džinsi, džemperi un vējjakas tiek pārdoti nevis kā normāla prece ar konkrētu cenu, bet... kilogramos. Man, lūdzu, piecus kilogramus kažoka par trīsdesmit santīmiem — izklausās oriģināli, vai ne? Protams, ka ļoti daudzi ir spiesti iegādāties lietotas drēbes, jo jaunas drēbes turgū ir dārgas, bet veikalos vēl dārgākas.

Rajona sociālās aprūpes nodaļas vadītāja Juta Fadejeva pastāstīja par savu neseno apmeklējumu pie diviem ļoti smagiem slimniekiem, kuri jau vairākus gadus ir pavadījuši gultā. Par šiem cilvēkiem zina tikai medicīnas darbinieki, tuvaikie kaimiņi un sociālās aprūpes nodaļas ļaudis.

Sabiedrība par invalīdiem nezina neko. Ne velti tautā saka — no acīm prom, no sirds laukā...

Guļošajiem invalīdiem, par kuriem stāstīja Juta Fadejeva, nav vajadzīgas tās pabiras, ko saņem humānās palīdzības maisos. Viņiem vajadzīgi invalīdu ratiņi, speciāli matračī un arī autiņi. Tās ir mantas, kas pie mums Latvijā pagaidām nav viegli dabūjamas. Problēmas sagādā arī zāļu trūkums.

Vai visur slavinātā un daudzīnātā humānā palīdzība nevarētu šīs lietas sagādāt? Esmu pārliecināta, ka tā būtu daudzārt labāk un vērtīgāk nekā pāršķirot maisus ar apnēsātajiem uzvalkiem un vecajām kurpēm, kuras bagātie rietumnieki sūta uz Latviju kā uz bezizmēra atkritumu izgāztuvi.

Var jau būt, ka tie ir pārāk asi vārdi. Tomēr ļoti sāpīgi, ka valdības nepārdomātās politikas dēļ liela daļa Latvijas iedzīvotāju tiek pārvērsta par pazemīgu lūdzēju un ņēmēju tautu, kas zaudē pēdējo cerību izdzīvot un tikt uz priekšu pašu spēkiem. Nav iespējams saskaitīt tos simtus cilvēku, kuri kopš gada sākuma ir nākuši un zvanījuši uz sociālās aprūpes rajona nodaļu. Vēl jāņem vērā, ka arī visas pašvaldībās ir cilvēki, kas nodarbojas ar sociālās aprūpes jautājumiem. Tomēr viņi nespēj palīdzēt visiem darba un kara invalīdiem, pensionāriem, vientuļajām mātēm, bāreņiem, no ieslodzījuma atnākušajiem, represētajiem, Černobiļas avārijas seku likvidētājiem, bērniem invalīdiem un bezdarbniekiem. Vienam vajadzīga nauda, otram drēbes, trešam konsultācija vai juridisks padoms. Bet lielai daļai vairāk par materiālo palīdzību vajag dot iespēju parunāties un just, ka viņus uzklausa.

Sociālās aprūpes dienestā palīdzība viņiem sniedz nelielu atvieglotību. Bet pēc mēneša vai diviem rūpju nasta šos cilvēkus spiedīs vēl smagāk...

Ne humānā palīdzība, ne pabalsti situāciju neglābs. Glābt var tikai darbs. Taču valdība par to, šķiet, nedomā. Un pa visiem Latvijas ceļiem uz jūras ostām brauc smagi piekrautas mašīnas ar kokmateriāliem bagātajiem ārzemju onkuļiem. Bet atpakaļ pa laukiem izvadā humāno palīdzību, kas nemaz tik humāna nav.

L.Kirilova

Jūs esat vientuļš cilvēks un nezināt, kas un kā Jūs pavadīs pēdējā gaitā. Jūs nevēlaties, lai Jūsu bēres kļūtu par apgrūtinājumu tuviniekiem. Jūs domājat par to, kā šķiršanās brīdī no mīļotā cilvēka Jūs atradīsiet spēkus, laiku, līdzekļus.

MĒS JUMS PALĪDZĒSIM!

Apdrošināšanas līgumu var noslēgt jebkurš savs vai cita cilvēka interesēs par Ls 80-100-125-200-300-500. Izvēloties vienu no šiem līguma variantiem, Jūs iemaksāsit naudas summu vai sertifikātus, kuru vērtība būs daudzreiz mazāka par līguma summu, bet tā būs atkarīga no apdrošinātā vecuma, dzimuma, kā arī no Jūsu materiālajām iespējām. Iemaksa jāizdara vienu reizi mūžā.

To Jūs varat izdarīt Preiļos, Raiņa bulvārī 13 (poliklinikā). Telefons 24461, vakaros 24286, Līvānos 44074.

FIRMA MAINA VILNU
pret dziju un mākslas aušanas izstrādājumiem
Preiļos, Liepājas ielā 1, tālr. 22312,
Līvānos, Stacijas ielā 1, tālr. 44228.

IU «Sadarbība» neierobežotā daudzumā IEPĒRK
bērza un skujkoku papīrmalku (cena 26 USD),
skujkoku zāģbaļķus (cena līdz 45 USD).
Apmaksa tūlītēja. Ir iespējams transports izvešanai no
cirmsmas un piegādei. Tālr. Līvānos 43964, 43940.

Apdrošināšanas akciju sabiedrība «Balta»

- ēku apdrošināšana,
- kravu apdrošināšana,
- mantas apdrošināšana,
- ceļojumu apdrošināšana,
- mājdzīvnieku apdrošināšana,
- «Zaļās kartes» apdrošināšana,
- transporta līdzekļu apdrošināšana,
- civiltiesiskās atbildības apdrošināšana.

Visas polises tiek pārņemtas lielākajās Eiropas
pārņemšanas firmās. Adrese: Preiļi, Raiņa bulvāris 15, tālr.
21128, 21120. Līvāni, Zaļā iela 4, tālr. 44977, 43655.

SAKARU BANKA
LATVIJAS KOMERCIBANKA A/S

PREIĻU FILIĀLE

Ar Latvijas Republikas Ministru kabineta 1994. gada 23. augustā apstiprinātajiem noteikumiem Nr.179 ir noteikts, ka privatizācijas sertifikātu pretendentiem ir tiesības atvērt kontus tikai līdz 1994. gada 31. decembrim. Uzaicinām iedzīvotājus pēc iespējas drīzāk iegriezties a/s «Sakaru banka» iestādēs un atvērt privatizācijas sertifikātu kontus!

A/s «Sakaru banka» Preiļu filiāle turpina pieņemt noguldījumus latos un valūtā no iedzīvotājiem ar sekojošiem noteikumiem:

- ♦ personīgais konts — 12% gadā,
- ♦ depozīta — 24% gadā.

IEPĒRKAM sertifikātus par Ls 5,10.
Telefons uzziņām 21750.

DARDEDZE SIA
iepērk
papīrmalku
(CENA USD)

	Bērzs	Priede	Egle	Apse	Tālrūnis
Līvānos					
Celtniecības 8	27	27	28	12	44422
Eglaines stacijā	26	26	27	12	254-67408
Rēzeknē					
Varoņu ielā 36	27	27	28	12	246-33550

IEPĒRK priedes zāģbaļķus,
diametrs no 26 cm, cena līdz 45 USD.
PIEGĀDĀ lietotu mežizstrādes tehniku
no Skandināvijas.

SLUDINĀJUMI/REKLĀMA 22305

A/s «Baltijas Starts»
pērk sertifikātus.
Juridiska noformēšana.
Izbraucam pa rajonu pie
klienta. Visaugstākā
samaksa. Tālr. 42750.

Latgales Finanšu un Investīciju kompānija PĀRDOD
plaša patēriņa preces — ledusskapjus, saldētavas, saldējamās vitrīnas, televizorus, veļas mašīnas.
Tel. 21061.

Latgales Finanšu un Investīciju kompānija IEPĒRK SERTIFIKĀTUS
Preiļos, Brīvības ielā 1,
tel. 21061, Līvānos, Rūpniecības ielā 1, tel. 42663, Aglonā,
Somersetas ielā 34, tel. 15315.

Meklējam aģentus
Preiļos, Līvānos un rajonā
sertifikātu iepirkšanai par
visaugstākajām cenām.
Tel. 8-252-23259.

Alejas komercbanka turpina iepirkt SERTIFIKĀTUS PAR AUGSTĀKAJĀM TIRGUS CENĀM.
Interesēties Preiļu pilsētas domē sertifikācijas komisijā vai pa tālr. 22044.

Šī gada 1. decembrī plkst. 10 Jaunaglonā Preiļu rajona tiesu izpildītāju kantoris rīko vilnas pārstrādes līnijas izsoli.
Pieteikties tiesā līdz 30. novembrim. Tālr. 21620.

Preiļos,
Brīvības ielā 76 (24. CP)
PĀRDOD
firmas SHELL eļļu
10 W 40 Ls 1,20 litrā.
Darba laiks no 9 līdz 12,
no 13 līdz 17.

NOVADNIEKS
Izdod Preiļu rajona pašvaldības uzņēmums «Novadnieks»
REDAKTORS PĒTERIS PIZELIS

Laikraksts iznāk kopš 1950. gada 29. marta.
Redakcijas adrese: Aglonas ielā 1, Preiļi, LV-5301.
☎ 22059, 21759, 22154, 21996, 21985, 22305.
PASŪTĪJUMA INDEKSS 68169.

IEPĒRK SERTIFIKĀTUS. Tālr. 21173.

SIA «SALTUPE» piedāvā sekojošus pakalpojumus:

- grāvju, būvbedru rakšana;
- buldozera darbi;
- ceļu būvniecība un labošana ar greideri;
- transporta pakalpojumi ar pašizkrāvējiem, treileri, autoceltni;
- caurteku būvniecība un citi pakalpojumi.

Kontakttelefons 21483.

Sestdien, 19. novembrī Preiļu tirgū PĀRDOS labas KVALITĀTES PAKLĀJUS UN CELĪNUS.
Varēs pasūtīt pēc vajadzīgajiem izmēriem un krāsām.
No plkst. 13 līdz 15 tirgos Līvānos.

Preiļu sagādes un ražošanas apvienība IEPĒRK SVAIGUS KĀPOSTUS.
Izziņas pa tālruni 22230.

Izsakām līdzjutību Bronislavam Zalānam, MĀTI smiltājā izvadot.
Saunas pagasta deputātu padome

Pār savu dzīvi mūža vakars klājies, Miers auklēs rokas, darbā gurušās.
Kad pēdējie ziedi gulst pār MĀTES kapu, esam kopā ar dakteri Irēnu Vaivodi.
Terapijas nodaļas kolektīvs

Bija — prieks, darbs, mīlestība. Ir — miers uz skaidu spilventiņa. Esam kopā ar Inu Vaivodi, no BRĀĻA uz mūžu atvadoties.
Preiļu slimnīcas kolektīvs

Bet siltums paliks, Paliks vēl aiz manis, Un zirksteles kā mazas saules degs...
Izsakām dziju līdzjutību Irēnai Vaivodei sakarā ar MĀTES nāvi.
Preiļu slimnīcās kolektīvs

Pār savu dzīvi mūža vakars klājies, Miers auklēs rokas, darbā gurušās.
Izsakām līdzjutību Leonardam Zalānam, MĀTI smiltājā izvadot.
Slastnieku fermas kolektīvs

И наступила в мире тишина, И мать осталась с вечностью одна.
Коллектив Прейльского района газоснабжения выражает соболезнование Федору Миронову по поводу смерти МАТЕРИ.

☞ Pārdod
VAZ-2109, sintezatorus Casio SA-20, Levis MC-3A. Tel. 23151;

grūnsnu teli, graudus, MTZ riepas, stūres pastiprinātāju, kardānus Preiļu pagasta «Gavaros». V.Jaudzems;

mikroautobusu RAF-2203. Tālr. 22100, 21082;

MTZ-80, GAZ-24, centrālapkures katlu ar šķidro kurināmo, var par sertifikātiem. Tel. 21444;

steidzami VAZ-21061, 1982.g. Zvanīt 22583 pēc 18;

KAZ-608V ar puspiekabi, T-74. Var rezerves daļās vai mainīt. Tālr. 42212;

jaunus ledusskapjus «Snaige» ar piegādi. Tel. 21268;

sešvilņu šiferi. Tālr. 23643 vakaros;

jaunu slaukšanas aparātu. Tālr. 44128;

7 mēnešus vecu telīti. Tel. 56536;

6 gadus vecu darba ķēvi. Tel. 16250.

☞ Pērk
govī. Zvanīt 35353 plkst. 20;

ZAZ-968, var būt pēc avārijas. Zvanīt 34443 vakaros;

pārtikas kartupeļus. Cena pēc vienošanās. Tālr. 21621 pēc 20;

autopacēlāju BC 22. Kontaktārunis 42591.

☞ Maina
1 istabas dzīvokli Līvānos pret līdzvērtīgu Preiļos. Tel. 42521 vakaros;

3 istabu dzīvokli siera rūpnīcas rajonā pret 1,5 istabu dzīvokli. Tel. 22597;

automašīnu Talbot Sedan, 1981.g., pret 100 sertifikātiem. Tālr. 52544.

☞ Dažādi
Veic mašīnrakstīšanas darbus. Tel. 23780.

Nepūsat, auksti vēji,
Lai guļ mana māmuliņa,
Gana bija piekususi
Garu mūžu dzīvodama.
Izsakām līdzjutību Vladimiram Gorčakovam, MĀMUĻU smiltājā izvadot.
Apvienības «Apsardze» Preiļu nodaļas kolektīvs

Te nāksim, māt, kur mūža mierā dusi,
Un domās sirds ar tevi parunās.
Izsakām līdzjutību Bronislavam Zalānam, no MĀTES uz mūžu atvadoties.
Darba biedri

Garu mūžu nodzīvoji,
Daudz darbiņu padarīji,
Lai nu viegli zemes mātē
Pārklāj smilšu paladziņu.
Izsakām dziju līdzjutību Bronislavam Zalānam, izvadot MĀMUĻU smiltājā.
Zootehniķi, vētārsti